

Országgyűlési képviselő

Írásbeli kérdés

Dr.Szili Katalin
az országgyűlés elnöke

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

„Kettős mérce van Magyarországon?” A Hárszabály 91. §-a alapján írásbeli kérdést kívánok benyújtani Juhász Ferenc honvédelmi miniszterez.

Tisztelt Miniszter Úr!

A legutóbb tartott képviselői fogadóórán egy állampolgár hadirokkant édesapja gondjával fordult hozzám.

Története a következő: az édesapa 1941-ben Oroszországban megsebesült: bal kezén elvesztette három ujját. Miután szerencsésen hazatért és felépült sebesüléséből el kellett mennie a helyi tehenészetbe fejni. Jól hallották tisztelt hölgyeim és uraim, csonka kézzel fejni. Muszáj is volt és kellett is, hiszen másképp nem tudta volna eltartani családját.

Ugyanis a 75%-os hadirokkant édesapa 30 évig nem részesült hadirokkantaknak járó járadékban. Az 1970-es évektől kapott ha minimális összeget de legalább kapott valamicske járadékot. Ez az összeg meg sem közelített egy átlagos partizánnak járó járadék összegét. Azért kapott kisebb összeget, mert Oroszországban sebesült meg. Azokban az időkben pedig ez nem volt dicső dolog. Aztán a kapott kicsiny járadék összege nem emelkedett 20 évig.

Az Antall kormány 1992-ben igyekezett kompenzálni az ilyen sérelmeket, magasabb járadékot állapítottak meg, ám e magasabb járadék sem érte el a hadirokkant sorstársak járadékának összegét. És a járadék mértéke a mai napig nem változott.

A férfi becsülettel eltartotta családját, felnevelte gyermekeit. Mindeközben némán tűrte a magaláztatást, mert úgy gondolta és úgy gondolja ma is, hogy ez természetes. Fiai indultak el, hogy megkeressék az igazságot, de nem lelik.

Tisztelt Miniszter Úr!

Kettős mérce van Magyarországon? Az elmúlt hét történései mondatják ki velem: a SZIGORÚAN TITKOS múlt megbocsátható, de a 60 évvel ezelőtti Oroszországi sebesülés nem?

Várom szíves válaszát!

Budapest, 2002. június 26.

ÉRKEZET

2002 -07- 04

Tisztelettel:

Domokos László

Fidesz – Magyar Polgári Párt